# REE-bohatý zálesíit z Bělovsi u Náchoda (Česká republika)

REE-rich zálesíite from Běloves near Náchod (Czech Republic)

JIŘÍ SEJKORA\*, PAVEL ŠKÁCHA A JIŘÍ ČEJKA

Mineralogicko-petrologické oddělení, Národní muzeum, Cirkusová 1740, 193 00 Praha 9 - Horní Počernice; \*e-mail: jiri\_sejkora@nm.cz

SEJKORA J, ŠKÁCHA P, ČEJKA J (2019) REE-bohatý zálesíit z Bělovsi u Náchoda (Česká republika). Bull Mineral Petrolog 27(2): 297-303 ISSN 2570-7337

## Abstract

A rare Cu-Ca arsenate - mineral zálesíite, was found in the material from the abandoned quarry at Běloves near Náchod, eastern Bohemia, Czech Republic. It occurs there as light green crystalline aggregates up to 1.5 mm in size formed by tiny acicular crystals up to 0.3 mm in length. It is hexagonal, space group  $P6_3/m$ , the unit-cell parameters refined from X-ray powder diffraction data are: a 13.598(2), c 5.895(2) Å, and V 944.0(3) Å<sup>3</sup>. Chemical analyses of zálesíte correspond to the empirical formula Ca<sub>0.59</sub>(Y<sub>0.18</sub>Nd<sub>0.08</sub>La<sub>0.04</sub>Sm<sub>0.03</sub>Gd<sub>0.03</sub>Dy<sub>0.03</sub>Pr<sub>0.02</sub>Ce<sub>0.01</sub>Eu<sub>0.01</sub>Fr<sub>0.01</sub>Er<sub>0.01</sub>Yb<sub>0.01</sub>)<sub>20.43</sub>Bi<sub>0.15</sub>Cu<sub>5.75</sub>[(AsO<sub>4</sub>)<sub>2.26</sub>(AsO<sub>3</sub>OH)<sub>0.65</sub>(SiO<sub>4</sub>)<sub>0.07</sub>(PO<sub>4</sub>)<sub>0.02</sub>]<sub>23.00</sub>(OH)<sub>6.00</sub>·3H<sub>2</sub>O on the basis of As+Si+P = 3 *apfu*. The Raman spectrum of studied zálesíite and its tentative interpretation are given.

**Key words:** zálesíite, X-ray powder data, chemical composition, Raman spectroscopy, Běloves near Náchod, Czech Republic

Obdrženo 4. 9. 2019; přijato 8. 11. 2019

## Úvod

Chemické složení minerálů skupiny mixitu lze vyjádřit obecným vzorcem  $ACu_6(TO_4)_3(OH)_6 \cdot 3H_2O$ . Na základě obsazení *A*- a *T*- pozic obecného vzorce jsou pak definovány jednotlivé minerální druhy této skupiny (tab. 1). Zejména v *A*-pozici strukturního vzorce je možná široká izomorfie - zjištěny zde byly obsahy Bi, AI, Y a REE, Ca, Pb a menší míře i Fe a dalších prvků, v aniontové *T*-pozici se izomorfně zastupují především As a P a v menší míře i Si a další prvky (Olmi et al. 1991).

Ca-As dominantní člen skupiny mixitu popsali jako nový minerál zálesíit Sejkora et al. (1999) z materiálu z křemenného tělesa ve štole 2 na opuštěném uranovém ložisku Zálesí v Rychlebských horách. Výskyt REE-bohatého zálesíitu v Bělovsi u Náchoda, který je námětem tohoto příspěvku, je teprve druhým nálezem tohoto minerálního druhu v České republice, přestože zálesíit už byl nalezen na více než devadesáti lokalitách v celém světě (www.mindat.org).

### Geologické a mineralogické poměry na lokalitě Běloves u Náchoda

Opuštěný Jiráskův lom, který se nachází 1 km jihovýchodně od Bělovsi u Náchoda (východní Čechy), je známou lokalitou minerálů již od počátku 20. století. Vyhledávací práce na rudní minerály (pravděpodobně měděné zrudnění) v okolí této lokality jsou uváděny již v 17. století (Baudiss 1974). Těžba štěrku v Jiráskově lomu probíhala od přelomu 19. a 20. století a skončila na konci 40. let 20. století. Na počátku 60. let 20. století zde byl proveden geologický průzkum pomocí rýh, šachtic a výlomu v kamenolomu, který zjistil pouze nevýznamný rozsah měděného zrudnění (Hošek 1964). To se podle tohoto

	А	Т
agardit-(Ce)	Ce	As
agardit-(La)	La	As
agardit-(Nd)	Nd	As
agardit-(Y)	Y	As
goudeyit	AI	As
mixit	Bi	As
plumboagardit	Pb	As
zálesíit	Са	As
kalciopetersit	Са	Р
petersit-(Ce)	Ce	Р
petersit-(La)	La	Р
_petersit-(Y)	Y	Р

*A*, *T* - označení strukturních pozic ideálního vzorce  $ACu_{6}(TO_{4})_{3}(OH)_{6}$ ·3H<sub>2</sub>O

autora vyskytuje v cementační zóně v porfyru na křížení se dvěma poruchovými systémy v místech s největší cirkulací povrchových vod. Cementační zóna byla později vystavena oxidačním procesům, o čemž svědčí pestrá supergenní mineralizace vyskytující se v dutinách a na puklinách primárních minerálů.

V lomu byla těžena žíla biotitického žulového porfyru (Černý et al. 2003), některými autory označovaného také jako granodioritový porfyrit (Opletal, Domečka 1971). Lokalita se nachází v nejsevernějším výběžku orlicko-sněžnického krystalinika lužické oblasti. Směr žíly je severovýchod - jihozápad, sklon 40° k jihovýchodu, mocnost

Tabulka 1 Ideální obsazení	strukturních pozic v minerá-
lech skupiny mixitu	



**Obr. 1** Krystalické agregáty zálesíitu na trhlině horniny, Běloves u Náchoda, šířka záběru 1.7 mm, foto J. Sejkora.



**Obr. 2** Vějířovitě srůstající jehlicovité krystaly zálesíitu, Běloves u Náchoda, šířka záběru 0.9 mm, foto J. Sejkora.

20 - 40 m (Hošek 1964). Žíla proráží horninami souvrství chloriticko-sericitických hornin proterozoické série novoměstských fylitů, které vytvářejí klenbovitou strukturu, v jejímž jádře vystupuje spodnopaleozoický žulový novohrádecký masiv. Geologická situace v okolí lokality je komplikována dvěma regionálními zlomy přibližně kolmými k žíle porfyritu. Širší okolí je pak dále tvořeno spodnopermskými slepenci náležícími oblasti vnitrosudetské pánve (Vejlupek 1990).

Petrascheck (1903), který popisuje jako první měděné zrudnění v oblasti, zmiňuje výskyty chalkozínu ve formě tenkých žilek. Rosický (1905, 1906) uvádí jako převládající měděný minerál kuprit, dále chalkozín, malachit, olivenit, tyrolit a chryzokol. Petrascheck (1909) ještě doplňuje výskyt o vzácnější azurit. Kuprit se vyskytuje ve štěpných agregátech o váze až 75 kg (Rosický 1906), vzácněji v dutinách tvoří oktaedricky omezené krystaly (Janota, Kraus 1938), případně jehlicovité krystaly, tzv. chalkotrichit (Kašpar 1942; Paděra 1947). Klasickým minerálem z Jiráskova lomu je α-domeykit, který prorůstá ve formě stříbřitě šedých agregátů kuprit, po expozici na vzduchu nabíhá do žlutohněda. Bývá doprovázený opticky podobným mikroskopickým algodonitem (Janota, Kraus 1938; Paděra 1951). Dalšími výzkumy byla zijštěna mikroskopická ryzí měd (Kašpar 1942), erytrín (Tuček 1943), covellín a tenorit (Slánský 1961). Doubek (1996) uvádí ryzí stříbro i jeho amalgam a connelit. Černý et al. (2003) ve své popularizační práci dále zmiňují beyerit, ryzí bismut, bismutit, konichalcit, malachit a recentní akantit. Velmi vzácný arsenát gilmarit, v asociaci s kupritem, malachitem, chryzokolem a olivenitem, byl nově určen Vrtiškou et al. (2016).

h	k	Ι	<b>d</b> <sub>obs</sub>	I <sub>obs</sub>	d <sub>calc</sub>	h	k	Ι	d <sub>obs</sub>	I <sub>obs</sub>	d <sub>calc</sub>	h	k	Ι	d <sub>obs</sub>	I <sub>obs</sub>	d <sub>calc</sub>
1	0	0	11.775	100.0	11.776	1	1	2	2.703	2.3	2.704	3	3	2	1.7953	0.3	1.7967
1	2	0	4.451	8.2	4.451	2	3	0	2.699	2.2	2.702	2	4	2	1.7770	0.4	1.7761
3	0	0	3.925	2.3	3.925	4	1	0	2.570	5.5	2.570	2	2	3	1.7002	0.3	1.7013
1	2	1	3.555	1.0	3.552	1	2	2	2.4610	0.6	2.4576	3	5	0	1.6821	0.2	1.6823
2	2	0	3.400	2.2	3.400	2	4	0	2.2238	0.2	2.2255	6	0	2	1.6350	0.2	1.6337
3	1	0	3.266	4.4	3.266	5	1	0	2.1152	1.2	2.1151	7	1	0	1.5600	0.3	1.5598
2	2	1	2.944	7.9	2.945	4	3	0	1.9359	0.3	1.9360	7	2	0	1.4388	0.4	1.4387
3	1	1	2.858	0.2	2.857												

## Metodika výzkumu

Povrchová morfologie vzorků byla sledována v dopadajícím světle pomocí optického mikroskopu Nikon SMZ 1000 (Národní muzeum Praha); tento mikroskop byl použit také pro separaci jednotlivých fází pro další výzkum. Barevné mikrofotografie byly pořízeny pomocí mikroskopu Nikon SMZ 25 s digitální kamerou Nikon DS-Ri2 za použití programu NIS Elements AR verze 4.20.

Rentgenová prášková difrakční data byla získána pomocí práškového difraktometru Bruker D8 Advance (Národní muzeum, Praha) s polovodičovým pozičně citlivým

Tabulka 3 Parametry základní cely As-dominantních členů skupiny mixitu (pro hexagonální prostorovou grupu P6,/m)

zálesíit		a [Å]	c [Å]	V [ų]
Běloves	tato práce	13.598(2)	5.895(2)	944.0(3)
Zálesí	Sejkora et al. (1999)	13.571(1)	5.880(1)	937.8(2)
Zálesí	Čejka et al. (2011)	13.570(2)	5.887(2)	938.9(4)
Fuka mine	Tanaka et al. (2009)	13.656(9)	5.850(4)	945(1)
S. Lucia	Olmi et al. (1991)	13.631	5.906	950.8
S. Lucia	Olmi et al. (1991)	13.615	5.900	946.4
S. Lucia	Olmi et al. (1991)	13.641	5.898	946.4
S. Lucia	Olmi et al. (1991)	13.625	5.903	949.2
M. Cidro	Olmi et al. (1991)	13.650	5.915	953.6
M. Cidro	Olmi et al. (1991)	13.613	5.899	946.4
S Duchesa	Olmi et al. (1991)	13 633	5 906	950.8
Setoda	Aruga, Nakai (1985)	13,583(2)	5.895(1)	941.9(2)
	, aga, nanai (1000)	10.000(2)	0.000(1)	01110(2)
agardit-(Y)				
Bou Skour	Dietrich et al. (1969)	13.55(5)	5.87(2)	933(10)
Jáchymov	Ondruš et al. (1997)	13.52(1)	5.86(1)	928
Medvědín	Plášil et al. (2009)	13.552(1)	5.877(3)	934.7(4)
S. Lucia	Olmi et al. (1991)	13.625	5.906	950.8
M. Cidro	Olmi et al. (1991)	13.647	5.912	953.6
M. Cidro	Olmi et al. (1991)	13.650	5.815	953.6
S. Duchesa	Olmi et al. (1991)	13.618	5.900	947.8
S. Duchesa	Olmi et al. (1991)	13.481	5.905	930
S. Duchesa	Olmi et al. (1991)	13.623	5.902	947.8
S. Duchesa	Olmi et al. (1991)	13.39	5.87	911.4
Jote West mine	Morrison et al. (2013)	13.5059(5)	5.8903(2)	930.50(6)
agardit-(Ce)				
Clara mine	Walenta Theve (2004)	13 50(2)	5.89(1)	042 1
S Lucia	Olmi et al (1991)	13 622	5 901	947.8
M Cidro	Olmi et al. (1001)	13 682	5 930	961.0
Clara mine	Aksenov et al. (2018)	13 598(6)	5 594(3)	953 5(2)
Vrančice	Seikora et al. (2008)	13.564(3)	5.895(2)	939.3(4)
			(_)	
agardit-(La)				
S. Duchesa	Olmi et al. (1991)	13.640	5.913	952.2
agardit-(Nd)				
Laurion	Pekov et al. (2011)	13.548(8)	5.894(6)	937(2)
mixit		a [Å]	c [Å]	V [ų]
Přísečnice	Sejkora et al. (2019)	13.631(17)	5.9336(5)	955(1)
Krupka	Sejkora et al. (2013)	13.631(1)	5.912(1)	951.3(1)
H. Slavkov	Sejkora et al. (2006)	13.605(2)	5.909(1)	947.2
Jáchymov	Frost et al. (2010)	13.620(1)	5.903(1)	948.2(2)
Smrkovec	Sejkora et al. (1997)	13.6482(9)	5.9148(8)	954.1(1)
Smrkovec	Frost et al. (2010)	13.637(1)	5.910(1)	951.8(2)
Cínovec	Seikora, Šrein (1996)	13.598(6)	5.916(6)	947(1)
	Mereiter, Preisinger (1986)	13.646(2)	5.920(1)	954.7
aoudevit				
Majuba Hill mine	Wise (1978)	13.472(1)	5.902(4)	927.7
			( · )	
Aitorn Süd mine	Malanta Theyre (2005)	12 77/0\	5.04(1)	075 /
Allem Sud mine	vvalenta, meye (2005)	13.77(Z)	5.9 <del>4</del> (1)	975.4

detektorem LynxEye za užití CuKα záření (40 kV, 40 mA). Práškové preparáty byly naneseny v acetonové suspenzi na nosič zhotovený z monokrystalu křemíku a následně pak byla pořízena difrakční data ve step-scanning režimu (krok 0.01°, načítací čas 20 s/krok detektoru, celkový čas experimentu cca 38 hod.). Pozice a intenzity jednotlivých difrakčních maxim byly zpřesněny pomocí programu ZDS (Ondruš 1993) za užití profilové funkce Pearson VII. Mřížkové parametry byly zpřesněny metodou nejmenších

	mean	1	2	3	4
CuO	44.32	44.57	44.65	43.68	44.36
CaO	3.18	3.20	2.64	3.62	3.25
Bi <sub>2</sub> O <sub>3</sub>	3.29	3.40	4.04	2.61	3.13
$Y_2O_3$	1.95	1.97	2.05	1.85	1.95
Ce <sub>2</sub> O <sub>3</sub>	0.11	0.00	0.31	0.00	0.14
$Pr_2O_3$	0.26	0.32	0.20	0.29	0.24
Nd <sub>2</sub> O <sub>3</sub>	1.29	1.35	1.49	1.13	1.17
Sm <sub>2</sub> O <sub>3</sub>	0.41	0.46	0.43	0.30	0.47
Eu <sub>2</sub> O <sub>3</sub>	0.15	0.17	0.03	0.23	0.17
Gd <sub>2</sub> O <sub>3</sub>	0.54	0.43	0.47	0.69	0.58
Tb <sub>2</sub> O <sub>3</sub>	0.09	0.03	0.08	0.08	0.19
$Dy_2O_3$	0.45	0.42	0.47	0.42	0.48
Ho <sub>2</sub> O <sub>3</sub>	0.06	0.00	0.13	0.03	0.09
$Er_2O_3$	0.19	0.28	0.18	0.12	0.17
Yb <sub>2</sub> O <sub>3</sub>	0.11	0.09	0.08	0.13	0.15
La <sub>2</sub> O <sub>3</sub>	0.63	0.68	0.51	0.61	0.71
$As_2O_5$	32.37	32.42	32.11	32.67	32.28
$P_2 O_5$	0.14	0.08	0.20	0.10	0.18
SiO2	0.41	0.40	0.49	0.36	0.39
H <sub>2</sub> O*	11.03	10.91	11.02	11.28	10.93
total	100.98	101.17	101.58	100.18	101.01
Cu	5.754	5.799	5.799	5.647	5.771
Са	0.585	0.591	0.486	0.664	0.599
Bi	0.146	0.151	0.179	0.115	0.139
Υ	0.179	0.181	0.187	0.169	0.179
Ce	0.007	0.000	0.019	0.000	0.009
Pr	0.016	0.020	0.012	0.018	0.015
Nd	0.079	0.083	0.092	0.069	0.072
Sm	0.025	0.027	0.026	0.017	0.028
Eu	0.009	0.010	0.002	0.013	0.010
Gd	0.031	0.024	0.027	0.039	0.033
Tb	0.005	0.002	0.004	0.004	0.011
Dy	0.025	0.023	0.026	0.023	0.026
Ho	0.003	0.000	0.007	0.002	0.005
Er	0.010	0.015	0.010	0.006	0.009
Yb	0.006	0.005	0.004	0.007	0.008
La	0.040	0.043	0.032	0.038	0.045
ΣY+REE	0.434	0.433	0.449	0.406	0.450
AsO <sub>4</sub>	2.257	2.383	2.254	2.049	2.345
AsO <sub>3</sub> OH	0.652	0.536	0.633	0.875	0.561
PO <sub>4</sub>	0.021	0.012	0.030	0.015	0.026
SiO <sub>4</sub>	0.070	0.069	0.084	0.061	0.068
OH	6	6	6	6	6
H <sub>2</sub> O	3	3	3	3	3

Mean - průměr čtyř bodových analýz; koeficienty empirických vzorců počítány na bázi As+P+Si = 3 apfu;  $H_2O^*$  - obsah vypočtený na základě ideálního vzorce zálesíítu a vyrovnání nábojů (6 OH, 3  $H_2O$  a dopočtené OH ve skupině AsO<sub>3</sub>OH)

čtverců pomocí programu Burnhama (1962).

Chemické složení bylo kvantitativně studováno pomocí elektronového mikroanalyzátoru Cameca SX100 (Přírodovědecká fakulta, MU Brno, analytik J. Sejkora, R. Škoda), vlnově disperzní analýza, za podmínek: napětí 15 kV, proud 10 nA, průměr svazku 5 µm, standardy a použité vlnové délky: albit (NaK $\alpha$ ), andalusit (AlK $\alpha$ ), andradit (FeKa), bismut (BiMß), CePO, (CeLa), DyPO, (Dyla),  $ErPO_4$  ( $ErL\alpha$ ),  $EuPO_4$  ( $EuL\beta$ ), fluorapatit ( $PK\alpha$ ),  $GdPO_4$  (GdL $\beta$ ), HoPO<sub>4</sub> (HoL $\beta$ ), lammerit (CuL $\alpha$ , AsL $\alpha$ ), LaPO<sub>4</sub> (LaL $\alpha$ ), Mg<sub>2</sub>SiO<sub>4</sub> (MgK $\alpha$ ), NdPO<sub>4</sub> (NdL $\beta$ ), ortoklas (K $\alpha$ ), PrPO<sub>4</sub> (PrL $\beta$ ), SmPO<sub>4</sub> (SmL $\beta$ ), SrSO<sub>4</sub> (SK $\alpha$ ), TbPO<sub>4</sub> (TbL $\alpha$ ), topaz (FK $\alpha$ ), vanadinit (PbM $\alpha$ ), wollastonit (SiK $\alpha$ , Ca Kα), YAG (YLα) a YbPO<sub>4</sub> (YbLα). Obsahy měřených prvků, které nejsou uvedeny v tabulce, byly pod mezí detekce přístroje (cca 0.03 - 0.05 hm. %). Získaná data byla korigována za použití software PAP (Pouchou, Pichoir 1985).

Ramanovo spektrum bylo pořízeno za pomoci disperzního spektrometru DXR (Thermo Scientific) spojeného s konfokálním mikroskopem Olympus (Národní muzeum Praha). Podmínky měření: zvětšení objektivu 100×, použitý laser 633 nm, rozsah měření 50 - 4000 cm<sup>-1</sup>, doba expozice 10 s, celkový počet expozic 100, výkon laseru 1 mW, použitá apertura 50 µm pinhole, velikost měřené stopy 2 µm. Reprezentativní spektrum bylo vybráno ze setu spekter měřených na různých krystalech zálesíitu pro získání nejlepšího odstupu signálu od pozadí a minimálního rozsahu fluorescence. Možné termické poškození měřených bodů bylo sledováno pomocí vizuální kontroly povrchu vzorku po měření a případných změn spektra v průběhu měření. Spektrometr byl kalibrován pomocí softwarově řízené procedury s využitím emisních linií neonu (kalibrace vlnočtu), Ramanových pásů polystyrenu (kalibrace frekvence laseru) a standardizovaného zdroje bílého světla (kalibrace intenzity). Získaná spektra byla zpracována pomocí programu Omnic 9 (Thermo Scientific).

## Výsledky

Studovaný vzorek byl nalezen Miroslavem Blažkem v roce 2015. Zálesíť byl na lokalitě zjištěn velmi vzácně; vytváří na trhlině granodioritového porfyritu jemně krystalické agregáty světle zelené barvy s olivovým nádechem a perleťovým leskem o velikosti do 1.5 mm (obr. 1), které jsou tvořeny vějířovitě srůstajícími, velmi tenkými (1-3 µm), průhlednými jehlicovitými krystaly se skelným leskem a délkou do 0.3 mm (obr 2). Vystupuje v asociaci s rozpraskanými, světle zelenými agregáty rentgenamorfního Cu-silikátu (*chryzokol*).

Rentgenová prášková data studovaného zálesíitu (tab. 2) odpovídají teoretickým hodnotám vypočteným z krystalové struktury publikovaným v práci Aruga, Nakai (1985); zjištěné intenzity jednotlivých difrakčních maxim jsou ovlivněny přednostní orientací vzorku a velmi malým množstvím materiálu dostupného pro studium. Zpřesněné parametry jeho základní cely jsou v tabulce 3 porovnány s publikovanými daty pro As-dominantní členy skupiny mixitu. Vzhledem k rozsahu izomorfie v *A*- (REE-Y, Ca, Pb apod.) a *T*-pozici obecného vzorce (As-P) nelze na základě rentgenových práškových dat ani zpřesněných mřížkových parametrů jednotlivé Bi-Ca-REE As-dominantní členy skupiny mixitu zcela jednoznačně rozlišit (Olmi et al. 1991; Sejkora, Šrein 1996; Plášil et al. 2009).

Chemické složení minerálů skupiny mixitu lze vyjádřit obecným vzorcem  $ACu_6(TO_4)_3(OH)_6\cdot 3H_2O$  (Olmi et al. 1991). Ve strukturní pozici A studovaného minerálu z Bě-



Obr. 3 Ramanovo spektrum zálesíitu z Bělovsi u Náchoda (split u 2000 cm<sup>-1</sup>).

lovsi (tab. 4) vždy převládá složka zálesíítová (0.49 - 0.66 *apfu* Ca) nad agarditovou (0.41 - 0.45 *apfu* Y+REE) a mixitovou (0.12 - 0.18 *apfu* Bi); obsahy plumboagarditové (Pb) a goudeyitové (Al) komponenty ve studovaném vzorku zjištěny nebyly. V aniontové *T* pozici vzorce je dominantní As doprovázený jen minoritními obsahy Si (do 0.08 *apfu*) a P (do 0.03 *apfu*); zastoupení hydrogenarsenátové komponenty dopočtené pro vyrovnání nábojů (Sejkora et al. 1999) se pohybuje v rozmezí 0.54 - 0.88 *pfu*. Empirický vzorec studovaného zálesíitu (průměr čtyř bodových analýz) lze na bázi As+Si+P = 3 *apfu* vyjádřit jako Ca<sub>0.59</sub>(Y<sub>0.18</sub>Nd<sub>0.08</sub>La<sub>0.04</sub>Sm<sub>0.03</sub>Gd<sub>0.03</sub>Dy<sub>0.03</sub>Pr<sub>0.02</sub>Ce<sub>0.01</sub>Eu<sub>0.01</sub> Tb<sub>0.01</sub>Er<sub>0.01</sub>Yb<sub>0.01</sub>)<sub>20.43</sub>Bi<sub>0.15</sub>Cu<sub>5.75</sub>[(AsO<sub>4</sub>)<sub>2.26</sub>(AsO<sub>3</sub>OH)<sub>0.65</sub> (SiQ<sub>4</sub>)<sub>0.07</sub>(PO<sub>4</sub>)<sub>0.02</sub>]<sub>23.00</sub>(OH)<sub>6.00</sub> '3H<sub>2</sub>O.

Ramanovo spektrum studovaného vzorku (obr. 3) odpovídá v základních rysech publikovaným spektrům zálesíitu ze Zálesí (Čejka et al. 2011; R070455 - Lafuente et al. 2015) a dolu Hilarion v Řecku (R060228 - Lafuente et al. 2015). Zálesíit obsahuje vedle kationů Cu2+ a Ca2+ v krystalové struktuře (Aruga, Nakai 1985) anionty (AsO<sub>4</sub>)<sup>3-</sup>, (AsO<sub>3</sub>OH)<sup>2-</sup> a OH<sup>-</sup> a molekuly vody. Anion (AsO<sub>4</sub>)<sup>3-</sup> přísluší k bodové grupě Td. Z hlediska klasifikace molekulárních vibrací se celková reprezentace redukuje na  $\Gamma = A_1 + E$ +  $2F_2$ :  $v_1(A_1)$  symetrická valenční vibrace,  $v_2(\delta)(E)$  dvojnásobně degenerovaná deformační vibrace, v<sub>3</sub> (F<sub>2</sub>) trojnásobně degenerovaná antisymetrická valenční vibrace,  $v_4$  ( $F_2$ ) trojnásobně degenerovaná deformační vibrace. Všechny tyto vibrace jsou aktivní v Ramanově spektru, zatímco pouze v3 a v4 jsou aktivní také v infračerveném spektru. Snížení symetrie Td vede až k aktivaci všech vibrací v Ramanově a infračerveném spektru a rozštěpení degenerovaných vibrací. Anion (AsO<sub>3</sub>OH)<sup>2-</sup> přísluší k bodové grupě C<sub>3v</sub>. Pro mody, týkající se As a O, se celková reprezentace redukuje na  $\Gamma = 3A_1 + 3E$ . V Ramanově i infračerveném spektru je předpokládána přítomnost šesti fundamentálních vibrací (Nakamoto 2009; Mielke, Ratajzcak 1972; Keller 1971; Vansant et al. 1973; Čejka et al. 2011; Makreski et al. 2018).

Méně intenzívní Ramanovy pásy při 3477, 3415 a 3370 cm<sup>-1</sup> lze přiřadit k valenčním vibracím v OH vodíkovými vazbami vázaných molekul vody a hydroxylových iontů. Délka vodíkových vazeb O-H×××O se pohybuje v rozmezí ~2.81 - 2.71 Å (Libowitzky 1999). Čejka et al. (2011) uvádějí v této oblasti pásy při 3457, 3351, 3124 a 3106 cm<sup>-1</sup>. Posledně uvedený pás byl jimi přiřazen v OH valenční vibraci (AsO<sub>3</sub>OH). V oblasti deformačních vibrací molekulární vody nebyly patrné žádné pásy, na rozdíl od velmi slabých pásů pozorovaných od 1200 do 1400 cm<sup>-1</sup>, které byly přiřazeny deformačním vibracím  $\delta$ As-OH, zatímco v citované práci v infračerveném spektru zálesíitu byly uvedeny četné pásy mezi 1780 - 2929 cm<sup>-</sup>, přičemž ty nejvyšší byly přiřazeny k valenčním vibracím v OH v (AsO<sub>3</sub>OH)<sup>2-</sup>, další pak k vyšším harmonickým a kombinačním pásům, popřípadě i k valenčním vibracím v OH v (AsO<sub>3</sub>OH)<sup>2-</sup>.

Méně intenzívní pás při 990 cm<sup>-1</sup> lze přiřadit k libračnímu modu molekul vody nebo rovinné vibraci  $\delta$  As-OH. Čejka et al. (2011) uvádějí široký Ramanův pás při 1102 cm<sup>-1</sup>, pásy mezi 1125 - 992 cm<sup>-1</sup> (RRUFF - Lafuente et al. 2015) a infračervené pásy mezi 1238 - 992 cm<sup>-1</sup>, které jsou spojeny s rovinnou deformační vibrací  $\delta$  As-OH, ale připouští i možnost, že některé z nich mohou souviset s vyššími harmonickými a kombinačními pásy.

Velmi intenzivním pásům při 867 a 833 cm<sup>-1</sup> byla přiřazena symetrická valenční vibrace v, (AsO<sub>4</sub>)<sup>3-</sup>. V publikovaném Ramanově spektru (Čejka et al. 2011) jsou uvedeny středně intenzivní pás při 870 a velmi intenzivní pás 867 cm<sup>-1</sup> a další velmi intenzivní pás při 839 a 828 cm-1. V citované práci jsou první dva pásy přiřazeny rozštěpené trojnásobně degenerované antisymetrické valenční vibraci v<sub>3</sub> (AsO<sub>4</sub>)<sup>3-</sup>, zatímco další dva symetrické valenční vibraci  $v_1$  (AsO<sub>4</sub>)<sup>3</sup>, odpovídající infračerveným pásům ležícím při 888, 876, 825 a 798 cm<sup>-1</sup>. Se zřetelem k intenzitě pásů pozorovaných v této oblasti a celkovému charakteru spekter lze předpokládat, že může docházet k překrývání valenčních vibrací (AsO<sub>4</sub>)<sup>3-</sup>, (AsO<sub>3</sub>OH)<sup>2-</sup> popřípadě i deformační vibrace  $\delta$  As-OH (a  $\delta$  M-OH?) (např. Makreski et al. 2018). Méně intenzívní Ramanův pás při 785 cm<sup>-1</sup> je pravděpodobně spojen s libracemi vodíkovými vazbami vázaných molekul vody, nelze ale vyloučit i projevy trojnásobně degenerované vibrace  $v_3$  (AsO<sub>4</sub>)<sup>3-</sup> a valenčních vibrací v As-OH.

Velmi slabé Ramanovy pásy v oblasti 740 - 570 cm<sup>-1</sup> přísluší valenčním vibracím v As-OH a libračním modům molekulární vody a hydroxylů. V publikovaných Ramanových spektrech byly zaznamenány pásy při 623 cm<sup>-1</sup> (Čejka et al. 2011) a 687 a 631 cm<sup>-1</sup> (RRUFF - Lafuente et al. 2015) a v infračerveném spektru (Čejka et al. 2011) při 694 a 631 cm<sup>-1</sup>, které byly přiřazeny překrývajícím se valenční vibraci v As-OH a libracím vodíkovými vazbami vázaných molekul vody.

Ramanův pás střední intenzity při 537 cm<sup>-1</sup> s ramenem při 557 cm<sup>-1</sup> lze přiřadit k deformačním vibracím  $\delta$  As -OH a libracím molekulární vody a hydroxylů. Intenzivní Ramanův pás při 480 cm<sup>-1</sup> a pásy střední intenzity při 429, 398 a 327 cm<sup>-1</sup> přísluší překrývajícím se deformačním vibracím v<sub>4</sub> ( $\delta$ ) (AsO<sub>4</sub>)<sup>3</sup>, v<sub>2</sub> ( $\delta$ ) (AsO<sub>4</sub>)<sup>3</sup>, v<sub>4</sub> ( $\delta$ ) (AsO<sub>3</sub>OH)<sup>2-</sup> a v<sub>2</sub> (AsO<sub>3</sub>OH)<sup>2-</sup>. Slabé Ramanovy pásy při 294 a 231 cm<sup>-1</sup> byly přiřazeny k valenčním vibracím Cu-O a Ca-O a zbývající pásy při 93, 178, 134, 112 a 84 cm<sup>-1</sup> k mřížkovým modům. Tomu v podstatě odpovídají Ramanova spektra popsaná například Čejkou et al. (2011) a Makreskim et al. (2018).

## Závěr

V materiálu z lokality Běloves u Náchoda byl zjištěn výskyt arsenátu Cu a Ca se zvýšenými obsahy Y a REE - minerálu zálesíitu. Jde o druhý nález této vzácné minerální fáze v České republice. Vznik zálesíitu je vázán na zvětrávání primární Cu-As mineralizace lokality, zdrojem Ca, Y a REE byly okolní horniny, z kterých byly prvky uvolněny působením kyselých supergenních fluid.

#### Poděkování

Milou povinností autorů je poděkovat Mgr. Radku Škodovi PhD. z Přírodovědecké fakulty Masarykovy univerzity (Brno) za spolupráci při laboratorním výzkumu. Předložená práce vznikla za finanční podpory Grantové agentury ČR v rámci projektu 17-09161S.

## Literatura

- AKSENOV SM, CHUKANOV NV, GÖTTLICHER J, MÖCKEL S, VAR-LAMOV D, VAN KV, RASTSVETAEVA R K (2018) New insights into the crystal chemistry of agardite-(Ce): refinement of the crystal structure, hydrogen bonding, and epitaxial intergrowths with the Sb-analogue of auriacusite. Phys Chem Mineral 45(1): 39-50
- ARUGA A, NAKAI I (1985) Structure of Ca-rich agardite,  $(Ca_{0.40}Y_{0.31}Fe_{0.09}Ce_{0.06}La_{0.04}Nd_{0.01})$   $Cu_{6.19}[(AsO_4)_{2.42}(H AsO_4)_{0.49}](OH)_{6.38}$   $3H_2O$ . Acta Cryst C41 (2): 161-163
- BAUDISS J (1974) Dolování na Náchodsku. Národohosp propagace Československa C 11: 32-34
- BURNHAM CHW (1962) Lattice constant refinement. Carnegie Inst Washington Year Book 61: 132-135
- ČEJKA J, SEJKORA J, PLÁŠIL J, KEEFFE EC, BAHFENNE S, PALMER SJ, FROST RL (2011) A Raman and infrared spectroscopic study of Ca<sup>2+</sup> dominant members of the mixite group from the Czech Republic. J Raman Spectrosc 42: 1154-1159
- ČERNÝ P, DOUBEK Z, VESELOVSKÝ Z (2003) Nerosty z Bělovsi u Náchoda - Jiráskova lomu. Minerál 11(6): 406-418
- DIETRICH JE, ORLIAC M, PERMINGEAT F (1969) L'agardite, une nouvelle espèce minérale et le problème du chlorotile. Bull Minéral 92(5): 420-434
- DOUBEK Z (1996) Jiráskův lom a Dračí díra v Bělovsi u Náchoda. Minerál 4 (6): 381-384
- FROST RL, ČEJKA J, SEJKORA J, PLÁŠIL J, BAHFENNE S, PALMER SJ (2010) Raman spectroscopy of the mixite mineral BiCu<sub>6</sub>(AsO<sub>4</sub>)<sub>3</sub>(OH)<sub>6</sub>·3H<sub>2</sub>O from the Czech Republic. J Raman Specrosc 41: 566-570

- Hošεκ M (1964) K výskytům Cu-zrudnění v magmatitech Podkrkonoší. Čas Mineral Geol 9(3): 261-266
- JANOTA L, KRAUS S (1938) Nerost ze skupiny domeykitové. Věda přírodní 14: 152
- Kašpar J (1942) Kuprit z Bělovsi u Náchoda. Zpr Geol úst pro Čechy a Moravu 18: 24-27
- KELLER P (1971) Die Kristallchemie der Phosphat- und Arsenatminerale unter besonderer Berücksichtung der Kationen-Koordinationspolyeder und des Kristallwassers Teil I: Die Anionen der Phosphat- und Arsenatminerale. N Jb Miner, Mh 1971(11): 491-510
- LAFUENTE B, DOWNS RT, YANG H, STONE N (2015) The power of databases: the RRUFF project. In: Armbruster T, Danisi RM, eds, Highlights in Mineralogical Crystallography, Berlin, Germany, W. De Gruyter, 1-30
- LIBOWITZKY E (1999) Correlation of O-H stretching frequencies and O-H×××O hydrogen bond lengths in minerals. Monat Chem 130(8): 1047-1059
- MAKRESKI P, TODOROV J, MAKRIEVSKI JV, PEJOV L, JOVANOV-SKI G (2018) Vibrational spectra of the rare-occurring complex hydrogen arsenate minerals pharmacolite, picropharmacolite, and vladimirite: Dominance of Raman over IR spectroscopy to discriminate arsenate and hydrogen arsenate units. J Raman Spectrosc 49(4): 747-763
- MEREITER K, PREISINGER A (1986) Kristallstrukturdaten der Wismutminerale Atelestit, Mixit und Pucherit. Oest Akad Wissen, math - naturwiss Kl 123: 79-81
- MIELKE Z, RATAJCZAK H (1972) The force constants and vibrational frequencies of orthoarsenates. Bulletin de l'Academie Polonaise des Sciences, Serie des sciences chimiques 20(3): 285-270
- MORRISON SM, DOMANIK KJ, ORIGLIERI MJ, DOWNS RT (2013) Agardite-(Y),  $Cu_{6}^{2+}Y(AsO_{4})_{3}(OH)_{6}\cdot 3H_{2}O$ . Acta Cryst E69(9): i61-i62
- NAKAMOTO K (2009) Infrared and Raman spectra of inorganic and coordination compounds Part A: Theory and applications in inorganic chemistry. John Wiley and Sons, Hoboken, New Jersey
- OLMI F, SABELLI C, TROSTI FERRONI R (1991) A contribution to the crystal chemistry of mixite group minerals from Sardinia (Italy). N Jb Mineral, Mh (1991): 487-499
- ONDRUŠ P (1993) ZDS A computer program for analysis of X-ray powder diffraction patterns. Materials Science Forum, 133-136, 297-300, EPDIC-2. Enchede
- ONDRUŠ P, VESELOVSKÝ F, HLOUŠEK J, SKÁLA R, FRÝDA J, ČEJ-KA J, GABAŠOVÁ A (1997) Secondary minerals of the Jáchymov (Joachimsthal) ore district. J Czech Geol Soc 42: 3-76
- OPLETAL M, DOMEČKA K (1971) Přehledná geologická mapa Orlických hor, listy M-33 57-C-b, M-33-57-C-d, M-33-57-D-c. Ústř Úst Geol
- PADĚRA K (1947) Nerosty z Jiráskova lomu v Bělovsi. Národohospodářská propagace Československa, řada C, 11: 34-34
- PADĚRA K (1951) Revise nerostů ze skupiny domeykitu a algodonitu. Rozpr Čes Akad Věd Umění Tř II 61(4): 1-22
- Рекоv IV, Сникалоv NV, Zadov AE, Voudouris P, Magganas A, Katerinopoulos A (2011) Agardite-(Nd) NdCu<sub>6</sub> (AsO<sub>4</sub>)<sub>3</sub>(OH)<sub>6</sub>·3H<sub>2</sub>O from the Hilarion Mine, Lavrion, Greece: mineral description and chemical relations with other members of the agardite-zalesiite solid-solution system. J Geosci 56(3): 249-255

- PETRASCHECK W (1903) Die Mineralquellen der Gegend von Náchod und Cudowa. Jahrb der k k geol Reichsanstalt 53(3): 459-472
- PETRASCHECK W (1909) Über permische Kupfererze Nordostböhmens. Verhdl k k geol Reichsanstalt 185: 283-293
- PLÁŠIL J, SEJKORA J, ČEJKA J, ŠKÁCHA P, GOLIÁŠ V (2009) Supergene mineralization of the Medvědín uranium deposit, Krkonoše Mountains, Czech Republic. J Geosci 54: 15-56
- Роиснои JL, Рісноік F (1985) "PAP" (φρZ) procedure for improved quantitative microanalysis. In: Microbeam Analysis (J. T. Armstrong, ed.). San Francisco Press, San Francisco, 104-106
- Rosický V (1905) O rudonosných břidlách českého severovýchodu. Živa 15: 157-158
- Rosický V (1906) Úvahy o vzniku měďnatých rud českého Podkrkonoší. Rozpr Čs Akad Vědy Slovesn Umění, tř mat - přír 15 (37): 1-60
- SEJKORA J, GABAŠOVÁ A, NOVOTNÁ M (1997) Mixit ze Smrkovce u Mariánských Lázní. Bull mineral-petrolog Odd Nár Muz (Praha) 4-5: 185-187
- SEJKORA J, ONDRUŠ P, FIKAR M, VESELOVSKÝ F, MACH Z, GA-BAŠOVÁ A, ŠKODA R, BERAN P (2006) Supergene minerals at the Huber stock and Schnöd stock deposits, Krásno ore district, the Slavkovský les area, Czech Republic. J Czech Geol Soc 51: 57-101
- SEJKORA J, PAULIŠ P, GRAMBLIČKA R, MALÍKOVÁ R, POUR O, DOLNÍČEK Z, ULMANOVÁ J, VRTIŠKA L (2019) NOVĚ ZJIŠTĚná Bi-Co-Ni-As-U-V mineralizace přísečnického rudního revíru v Krušných horách (Česká republika). Bull Mineral Petrolog 27(1): 1-37
- SEJKORA J, PAULIŠ P, MALÍKOVÁ R, ZEMAN M, KRTEK V (2013) Supergenní minerály As ze štoly č. 2 Preisselberg, rudní revír Krupka (Česká republika). Bull mineral-petrolog Odd Nár Muz (Praha) 21: 201-209
- SEJKORA J, ŘÍDKOŠIL T, ŠREIN V (1999) Zálesíite, a new mineral of the mixite group, from Zálesí, Rychlebské hory Mts., Czech Republic. N Jb Mineral, Abh 175(2): 105-124

- SEJKORA J, ŠREIN V (1996) Příspěvek ke krystalochemii mixitu z lokalit Českého masívu. Zpr geol výzk v r 1995: 153-155
- SEJKORA J, TOEGEL V, PAULIŠ P (2008) Agardit-(Ce) ze supergenní zóny ložiska Vrančice u Příbrami (Česká republika). Bull mineral-petrolog Odd Nár Muz (Praha) 16(2): 217-220
- SLÁNSKÝ E (1961) Mineralogický posudek z lokality Běloves u Náchoda. MS Geofond
- TANAKA T, MINAKAWA T, KUSACHI I, TANABE M (2009) Bi-bearing and REE-free zálesíite from the Fuka mine, Okayama Prefecture, Japan. J mineral petrolog sci 104(3): 164-167
- Tučeκ K (1943) Erythrin z Bělovsi u Náchoda. Rozpr Čes Akad Věd Umění, Tř II 53(11): 1-5
- VANSANT FK, VAN DER VEKEN BJ, DESSEYN HO (1973) Vibrational analysis of arsenic acid and its anions I. Description of the Raman spectra. J Mol Struct 15: 425-437
- VEJLUPEK Z (1990) Geologická mapa ČR, 1 : 50 000, list 04-33 Náchod. ÚUG, Praha
- VRTIŠKA L, ŠTEVKO M, SEJKORA J, MALÍKOVÁ R (2016) Gilmarit, triklinický Cu<sub>3</sub>(AsO<sub>4</sub>)(OH)<sub>3</sub>, z Bělovsi u Náchoda - první výskyt v České republice. Bull mineral-petrolog Odd Nár Muz 24(2): 230-233
- WALENTA K, THEYE T (2004) Agardit-(Ce) von der Grube Clara im mittleren Schwarzwald. Aufschluss 55: 17-23
- WALENTA K, THEYE T (2005) Plumboagardite, a new mineral of the mixite group from an occurrence in the Southern Black Forest, Germany. N Jb Mineral, Abh 181(3): 219-222
- WISE WS (1978) Parnauite and goudeyite, two new copper arsenate minerals from the Majuba Hill Mine, Pershing County, Nevada. Am Mineral 63(7-8): 704-708